

Project Madurai

மதுரை தமிழ் இலக்கிய
மின்தொகுப்புத் திட்டம்

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மஹாவித்வான்
திரிசிரபுரம் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களின்
பிரபந்தத்திரட்டு - பகுதி 19
பாலைவனப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

Tiricirapuram makAvitvAn mInATci cuntaram piLLaiyin
pirapantat tiraTTu :
part 19 (verses 2339 - 2440:
pAlaivanappatiRRuppattantAti

Etext in Tamil Script - TSCII format (v. 1.7)

Our Sincere thanks go to Dr. Thomas Malten and Colleagues of the Univ. Koeln, Germany
for providing us with a photocopy of the work from printed edition.

Etext preparation,: Through Distributed Proof-reading initiative , with contributions from
S. Karthikeyan and V.S. Kannan

HTML, PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland

This pdf file is based on TSCInaimathi font embedded in the file. Hence this file can be
viewed and printed on all computer platforms: Windows, Macintosh and Unix
without the need to have the font installed in your computer.

© Project Madurai 2007

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

**திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மஹாவித்வான்
திரிசிபுரம் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களின்
"பிரபந்தத்திரட்டு" - பகுதி 19
பாலைவனப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.**

கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

*

காப்பு.

*

விநாயகர் துதி.

2339 மாவார் நிறத்துத் துழாய்மாலு மணத்தா மரையா ளியுந்துதிக்கும்,
பாவார் பாலை வனப்பதிற்றுப் பத்தந் தாதி யுரைசெய்யப்,
பூவார்கடுக்கை புனைந்துமுத லெழுத்தின் பொருள்யா மெனத்தெரிக்குங்,
காவார் கொடைக்கைக் களிற்றுமுகக் கடவுட் பெருமான் பதம்பணிவாம். 1

நூல்.

2340 பூவும் பழுத்த செழுங்கனியும் புனலும் விரையு மற்றுமுள
யாவுங் கொடுநின் னடிப்பூசை யியற்றா துழலு மிமுதையே
னாவுந் துதிக்கப் பணித்தபணி நன்று பாலை வனத்தமர்வோய்
சேவுந் தனிமா மறைமாவுஞ் செலுத்தா நிற்குந் திறலோயே. 1

2341 திறலார் சூலப் படையுடையாய் செந்தா மரைக்கண் விடையுடையா,
யறலார் கூந்தற் கருநெடுங்க ணருட்பார்ப் பதியோர் பங்குடையா,
யுறலார் பாலை வனமுடையா யுன்னைத் துதியா வெனைக்குறித்து,
மறலார் கூற்றங் கடாமேலால் வருமுன் விடைமேல் வருவாயே. 2

2342 வருவாய் குறித்துப் பற்பலகா வதம்போ யுழலு மென்பாதம்,
பொருவாய் தரினு மில்லாநீ பொலியா லயஞ்சூழ் தரமுடமாம்,
வெருவா யெனவந் தருளுவதென் றுரையாய் விண்ணோர் தொழுதேத்த,
வருவா யருவா யருவுருவா யமர்ந்தாய் பாலை வனத்தரசே. 3

2343 அரசே கருணைப் பெருங்கடலே யறிவே யறிவி னுள்ளொளியே,
புரசே மலர்ந்து பொலிவனம்போற் பொலியு மேனிப்பெருந்தகையே,
பரசே மலியும் பாலைவனப் பரமா பாத பங்கயத்து,
விரசே யென்பே ரருள்புரியா விதந்தா னிதுவென் றுரையாயே. 4

2344 உரையே னினது பெருங்கீர்த்தி யுரைப்பார் கூட்டத் துற்றுமனங்,
கரையே னினது பாலைவனங் கண்டுவழிபா டியற்றுதற்கு,
விரையேன் சிறிது பொழுதேனும் வெய்ய மனமவெவ் விடயமுறல,
வரையேன் பயனென் பெறவுதித்தேன் வண்டார் கடுக்கை மலைவோயே. 5

- 2345 மலையா நிற்கும் வினையொருபால் வருத்தா நிற்கு மலமாயை,
யுலையா நிற்கு முடற்சுமையேற் றொன்றா நிற்கு மனமல்லே,
னலையா நிற்கும் புனல்வளங்கூர்ந் தமையா நிற்கும் பணையுடுத்துத்,
தலையா நிற்கும் பாலைவனத் தனியா நிற்கும் பெருமானே. 6
- 2346 மானேபொருவு மதர்விழிக்கோ மளப்பார்ப் பதியார் மணவாளா,
தேனே யமுதே செங்கரும்பே தெவிட்டாக் கனியே தேவர்கடங்,
கோனே பாலை வனத்தரசே குணங்கூ ருன்னைப் பரவாமல்
யானே கழித னன்றாமோ யாரும் பரவி யின்புறவே. 7
- 2347 இன்பார் பொதுவுஞ் சிறப்புமென விசைத்த விருநூல்வழியிருநான்,
கன்பார் மனத்த னாகாம லடியேன் பிறவிக் கடல்வீழ்ந்து,
துன்பார் தரநிற் கயலே?னோ துதிக்கும் பாலை வனத்திறைவா,
நன்பார் முதலெட் டுருவுடையாய் நல்லா யெனக்கு நவிலாயே. 8
- 2348 ஆயே யனைய பெருங்கருணை யரசே நின்னைப் புகழாம,
லேயே மலடு கறந்துகறந் திளைத்தே னிளைத்தே னென்செய்கேன்,
பாயே யரவாக் கொள்பவற்கும் பங்கே ருகற்கு மளப்பரியாய்,
வேயேயனதோ ளுமைபங்கா வினையேற் கழித்த லறனன்றே. 9
- 2349 அன்றே மலத்து மறைப்புண்டு கிடந்தேற் றருளாற் றனுவாதி,
நன்றே யருளி யுபகரித்தாய நானோ வந்த நலனறிவே,
னென்றே புரைய மணிமாட மிலங்கும் பாலை வனச்செம்பொற்,
குன்றேகுன்றாப் பெருங்கருணைக் கோவே யாவா கொடியேனே. 10
- 2350 வேறு
கொடியவ னெனினுங் குணமில னெனினுங் கோதறு நின் றிருவடிக்கே,
யடியவ னிவனென் றெடுத்துரை செய்வா ரகலிடத் தவர்பொது நோக்கா,
னெடியவன் றுதிக்கும் பாலையூர்ப் பரமா நீங்கரு மும்மலத் தோடு,
கடியவன் பிறப்புங் களைந்துநீ சிறப்பிற்கரையுமா கடைக்கணித் தருளே. 11
- 2351 அருளெனப் படுவ தெவற்றினுஞ் சிறந்த ததுபெறுந்தகுதிய ரன்றி,
யிருளெனப் படுவ திரிதராக் கொடிய விழுதையோ பெருந்தகு தியன்சொன்,
மருளெனப் படுவ தடைதராப் பாலை வனத்தமர் மாசிலா-மணியே,
பொருளெனப் படுவ கிரியை ஞானமுமாய்ப் பொலியுநின் பூங்கழற் றுணையே. 12
- 2352 துணையெனப் படுவ வுயிர்க்கள வரிய தொல்லைவெவ் வினைவரை துளைக்குங்,
கணையெனப் படுவ நீந்தரும் பிறவிக் கருங்கடல் கடப்பதற் கமைந்த,
புணையெனப் படுவ கட்டுவீ டென்று புகன்றிடப் படுவவே றில்லை,
யிணையெனப் படுவ பாலையூர்ப் பெருமா னிருபதத் தாமரை மலரே. 13
- 2353 மலர்தலை யுலகிற் பொற்கொழக் கொண்டு வரகினுக் குழுவது செய்வேன்,
பலர்புகழ் தருகற் றாவொரீ இக் கருங்கற் பசுவினைக் கறந்திடத் துணிவே,
னலர்மதுப் பொழியும் பாலையா வனத்தி லற்புத மெய்ப்பரஞ்சுடரே,
கலர்கருத் தமையா நின்னரு ளென்றோ கடையனேன் கைக்கொணா ளுரையே. 14

- 2354 உரைபல செறித்துக் கவிபல புனைந்து முன்னடிக் கன்பிலை யென்னின்,
விரைபடு தகையின் மலரெனப் படுமே மேதகுமருளமை யாத,
புரையில்செய் தவழு மொப்பெனப் படுமே புண்ணியப் பாலையூர் விளங்க,
வரைமக ளொடுநன் கமருவா யதனால் வயங்குமன் படியனேற் கருளே. 15
- 2355 அருந்தவர் புகழும் பாலையா ரணியத் தடைதரா ரடங்கலர் நடுங்கப்,
பெருந்தவர் சிலையாக் கொண்டநம் பெருமான் பேணிவாழ் பெருந்தளி புகுதா,
ரிருந்தவர் பூமேற் கிடந்தவர் கடன்மே லெய்தரு மெய்யெழி னோக்கார்,
வருந்தவர் கலக்க வவரொடுங் கலந்து மறுகுவார் பிறப்பென்ன பிறப்பே. 16
- 2356 பிறந்தவர் தமக்குப் பெருந்திரு வாருர் பேகரும் பத்திமை யியற்றச்,
சிறந்தவர் தமக்குச் சிறந்தகா ளத்தி திகழ்தரி சனஞ்செய்து பவஞ்ச,
மறந்தவர் தமக்குச் சிதம்பர நினைக்கு மாண்பினர் தமக்கண்ணா மலையே,
யிறந்தவர் தமக்குச் காசியே யெம்மா னிருந்தருள் பாலைமா வனமே. 17
- 2357 வனம்பயின் மார்பிற் கவுத்துவம் புனைவார் மாமலர்த் தவிசின்மே லிருப்பா,
ரினம்பயி லமரர் குழாந்தலை வணங்க விருந்தரு நீழலில் வாழ்வா,
ரனம்பயில் கழனி புடையுடுத் தோங்க வளப்பிலா வளமமைந் தறவோர்,
மனம்பயில் பாலை வனச்சிவ பரனை வழிபடு தொண்டுபூண் டவரே. 18
- 2358 பூணுத லமைந்த பத்திய ருடலம் பொருளுயிர் மூன்றையு நல்கிப்,
பேணுத லமைந்த வறுதியர் சலியாப் பெருநிலை யாளருக் கல்லான்,
மாணுத லமைந்த வயறொறுங் கயல்பாய் வளமலிபாலையூ ரமர்ந்த,
கோணுத லமைந்த பிறைமுடிக் கணிந்த குருமணி வெளிப்படா தன்றே. 19
- 2359 அன்றுமுப் புரமு நீறெழ நகைத்தா னாலடி யமர்ந்தொரு நால்வர்,
நன்றுமெய்ப் பொருளைத் தெளிதர வளித்தா னடுங்கவெங்கூற்றினை யுதைத்தான்,
றுன்றுமெய் யன்பிற் பணிபவர் முடித்தாள் சூட்டினான் பாலைமா வனமு,
மன்றுமெம் முளமும் வதிபவன் றன்மை வகுக்கினோர் தன்மைய தன்றே. 20
- 2360 வேறு.
அன்றினார் புரங்கண் மூன்று மழலெழச் செற்ற செம்பொன்
மன்றினார் வளங்கூர் பாலை வனத்தினார் வயங்கு வெள்ளிக்
குன்றினா ரொருவெள் ளேற்றுக் கொடியினா ரடிகள் போற்றி
யொன்றினா ரன்றி மற்றோ ருடலெடுத் ததிற்பே ரென்னே. 21
- 2361 என்னரும் வணங்கி யேத்த வெழிற்பெரும் பாலை யூர்வாழ்
பன்னரும் புகழார் தெய்வப் பார்ப்பதி மணாளர் பாத
முன்னரு மனத்த ரெல்லா முன்னரு மனைய நீரார்
பின்னரு மனைய ராகிற் பிழைப்பதெக் காலத் தேயோ. 22
- 2362 ஓதரு முலக மெல்லா முறுமுறை யுதவ வல்ல
நாதரு மவற்றை யெல்லா நலமுறப் புரக்க வல்ல
நீதரு மவற்றை யெல்லா நிலையறத் துடைக்க வல்ல
போதரும் பாலை யூர்வாழ் புண்ணியப் புராண னாரே. 23

- 2363 ஆரணி சடையான் பாலை வனத்தம ரண்ண லன்று
காரணி கொடிய நஞ்சங் கண்டத்துக் கொண்டி லானேற்
றாரணி படைப்பா ரெங்கே தகவது புரப்பா ரெங்கே
போரணி வயிர வாட்கைப் புலவரெங் கேசெல் வாரே. 24
- 2364 வாரியே கருணைக் கென்றும் வானறருக் குலமே வள்ளற்
பாரியே யென்று லோபர் பாற்கவி புனைவீர் வெற்பு
நாரியே யிடப்பால் வைத்த பாலையூர் நம்மான் சீர்த்தி
மூரியே யன்பிற் பாடின் முற்றுறா தொன்றுண் டாமோ. 25
- 2365 மோகமாஞ் சலதி மூழ்கி முழுவினைச் சுறாவாய்ப் பட்டுப்
பாகமாம் பத்தி யின்றிப் பாவியாய் வருந்த லாமோ
வேகமே யொருபான் மேவு மின்பமே பல்லு யிர்க்கும்
போகமே பொருளே பாலை நிழலமர் புனித வாழ்வே. 26
- 2366 வாழ்வினைக் கருதி மோக வலையகப் பட்டு முட்டாத்
தாழ்வினை யியற்றி யோவாப் பழிதலை சுமக்க லுற்ற
வூழ்வினை யொழிந்து நின்பே ரருளெனு மொப்பில் வாரி
யாழ்வினை யுறுத லென்று பாலையூ ரமர்ந்த தேவே. 27
- 2367 தேவரு மகத்து வேந்துந் திருமல ரவனு மாலும்
யாவருங் காணா வொண்ணா வெந்தையே யெனினு மன்பிற்
பூவரும் பிலையே தேனும் புரிந்திட்டுப் போற்றி னப்போழ்
தேவரும் வெளிப்பட் டம்மா பாலையூ ரிருக்குங் கோவே. 28
- 2368 கோவண மறையாக் கொண்ட குழகனைக் கொழும்ப லாசப்
பூவண மேனி யானைப் பூவண நகரி னானைத்
தீவண மாக மூன்றூர் செற்றசே வகனை நாளாங்
காவணப் பாலை யானைக் காண்பவர் கடவு ளாரே. 29
- 2369 கடல்விளிம் புடுத்த ஞாலங் காவல்செய் சிறப்பும் வேண்டார்
மடல்கெழு கற்ப தாரு வானுல கிருப்பும் வேண்டார்
விடலரு மயன்மால் போக வெள்ளத்துந் துளைய வேண்டா
ரடல்கெழு பாலை யண்ண லடியவர்க் கடிமை யாரே. 30
- 2370 வேறு.
ஆரேறு முடிப்பாலை யடிப்பிரான் கழல்பரசுஞ்
சீரேறு பெருஞ்சிறப்பிற் செம்மையர்கள் யாரெனினுங்
காரேறு மகவானுங் கடிக்கமலத் தனுந்துளவத்
தாரேறு புயத்தானுந் தொழ்த்தக்க தன்மையரே. 31
- 2371 மையாரு மிடற்றிறைவர் வண்பாலை வனத்துறைவார்
பொய்யாருஞ் சிறுமருங்குற் புண்ணியப்பார்ப் பதிபாகர்
மெய்யாரு மடிக்கன்பு மேவாதார் யாரெனினுங்
கையாரும் பலனாகக் கொள்வர்கருங் கடுநரகே. 32

- 2372 நரகத்தே புகவிரும்பி நானிலமங் கையராசை
விரகத்தே மாழாந்து விழுமனமே யிதுகேட்டி
யுரகத்தே சவீர்முடியா ருழியிறு தியுமுடியார்
கரகத்தே மலர்க்கையார் பாலைவனங் கருதுவையே. 33
- 2373 கருந்தாது நிகராமென் கடைப்பட்ட மனங்குழையா
தருந்தாது நலஞ்சிறிது மந்தோவித் திறத்துளது
திருந்தாது போமென்னிற் செய்வதெவன் பாலைவனத்
திருந்தாது மலர்க்கொன்றைச் சடாமோலி யிறையோனே. 34
- 2374 இறையானும் பிறர்க்குரிமை யில்லாதெல் லாம்படைக்கு
மறையானும் புரவுபுரி மாண்பானு முழுதழிக்குந்
துறையானு மயக்கமிகத் துறுப்பானு மறுப்பானும்
பொறையானு நிறையானும் பொலிபாலை வனத்தானே. 35
- 2375 வனத்தானை யூர்தருமை வனத்தானை யாடரங்காம்
வனத்தானை யன்பருட்ப வனத்தானை முடிக்கணிந்த
வனத்தானை யூழியும்யெள வனத்தானைப் பணிசெயும்பு
வனத்தானை நெடும்பாலை வனத்தானைத் தொழனலமே. 36
- 2376 நலமென்னா நயமென்னா நாப்பயின்ற கலையென்னாங்
குலமென்னாங் குடியென்னாங் கோத்திரகுத் திரமென்னா
மலமென்னா மருளென்னா மன்பென்னா மமைந்தபெரும்
புலமென்னாம் பாலைவனப் புண்ணியனை வணங்கார்க்கே. 37
- 2377 வணங்காது நின்னடியை மறவாது பயில்பவரோ
டிணங்காது பாலைவனத் தெய்தாது நின்விரதத்
துணங்காது சற்றுமன முருகாது திரிகின்ற
குணங்காது மூடருமென் பெறுவரோ குணக்குன்றே. 38
- 2378 குன்றாத வனமுலையோர் கூறுடையா யூழியினும்
பொன்றாத பெருஞ்சிறப்பிற் பொலிபாலை வனத்தரசே
யொன்றாத மனங்கொடுனை யொன்றியதொத் தேத்திடினுங்
கன்றாத பேரருளிற் கலக்குமா நெண்ணுகவே. 39
- 2379 எண்ணுதலிற் குறையில்லை யெண்ணியவா றொன்றானும்
பண்ணுதறா னிலையிந்தப் பாவிசெய லிதுவானா
லொண்ணுதலோர் பான்மருவ வொண்பாலை வனத்தமருங்
கண்ணுதலே நின்னருளிற் கலப்பதுமெவ் வாறுரையே. 40
- 2380 வேறு.
உரைசெ யுந்திற மொன்றுள தன்னதை யுரைத்திடக்கேணெஞ்சே,
வரைசெ யுஞ்சிலை யாளனைப் பாலையூர் வள்ளலை வழத்தாதே,
விரைசெ யுங்குழன் மின்னனார் மயற்குழி வீழ்ந்துதாழ்ந்துமூல்வாயேற்,
புரைசெ யும்பவத் துயரநிற் கழியுமோ புணருத லிலையின்பே. 41

- 2381 இன்ப மேயெனப் பலஞ்சவாழ்க் கையிற்சுழன் றெய்த்திளைத் திடுநெஞ்சே,
துன்ப மேயலாற் கண்டது வேறெவன் சொற்றியா லதுதீர்ந்து,
நன்ப தாம்புய மாலவற் கரியவ னம்மனோர்க் கெளியன்கா,
ணன்ப வாவுழும் பாலையூ ரண்ணலை யவாய்த்தொழு தமர்வாயே. 42
- 2382 வாயி னாற்பல வுரைப்பரப் படிநிலை வாய்த்துமன் னுதலில்லை,
யாயி னாற்பல னென்னைநன் னெஞ்சமே யஃதொரீஇ யன்புற்று,
வேயி னாற்பெற லரும்பசுந் தோட்கயன் மிளிர்ரி மதர்ச்செங்கட்,
டாயி னாற்பொலி பாகனைப் பாலையூர் சார்ந்துபோற் றுதனன்றே. 43
- 2383 நன்று சற்றுநீ ரெண்ணிலீர் மனைமுத னவில்பெருங் குடும்பத்தே,
சென்று மற்றதி லமுந்துவீ ரென்செய்வீர் திருகுவெஞ் சினங்கொண்டு,
கொன்று செற்றிடக் கூற்றுவன் குறுகிடிற் குவலயத் துள்ளீர்கா,
ளென்று சென்றுநம் பாலையூ ரிறைவனை யேத்துபு தொழுவீரே. 44
- 2384 வீரம் வேண்டினு மனைமக வேண்டினும் விளைநில முதலாய,
சாரம் வேண்டினு முலகெலாம் படைத்திடு தலைமைவேண்டினுங்
காவற், பாரம் வேண்டினும் பற்றறுத் துயர்கதி படர்தரு மதற்காய,
வீரம் வேண்டினும் பாலையூ ரிறைவனை யேத்துபு தொழினாமே. 45
- 2385 தொழுதெ முந்துகை தலைமிசைக் குவித்திலை சொற்பதங் கடந்தாயென்,
றமுது நெஞ்சநெக் குருகிலை யடியரை யஞ்சலித் தடைகில்லை,
பமுது தீர்வதெப் படிமன மேபெரும் பாலைமா வனமேய,
முமுது மாகிய தம்பிரான் றிருவருண் முயங்குத லெவ்வாரே. 46
- 2386 எவ்வ மேபடு மலமுதன் மூன்றுமற் றின்பவீ டுறுபாக்குப்,
பவ்வ நீர்விட முண்டகண் டனைப்பெரும் பாலைமா வனத்தானைச்,
செவ்வ னேபணிந் திறைஞ்சிலை யென்செய்தாய் தீயவெங் கொடுநெஞ்சே,
கவ்வ நோயுடற் பரஞ்சுமந் தலைதலிற் கதிவழி பெறலாமே 47
- 2387 மேவ லார்புரத் தழலெழ நகைத்தவன் விடையுடைப்பெருமான்பொன்,
காவ லாற்கொரு தோழமை யுற்றவன்காமத கனஞ்செய்தோன்,
பாவ லார்புகழ் பாலைமா வனத்தவன் பணிபவர் தமக்கென்று,
மேவ லார்மக வானயன் மாலென விசைத்திடு மிதுமெய்யே. 48
- 2388 மெய்யை மெய்யெனக் காணல ருண்மையா மெய்யையே யுறக்காண்பார்,
பொய்யை யாதரிப் பார்முக நோக்குறார் பொலிவுமே தகப்பூண்பார்,
பையை மேவராப் பாயலான் முதலிய பலர்திருக் குறிக்கொள்ளார்,
செய்யை மேவுநம் பாலைவ னேசனைச் சிந்திக்கு மடியாரே. 49
- 2389 அடிய ராதலே நன்றுநன் றுள்ளமே யரவஞ்சு மிடையேற்றுக்,
கொடிய ராதலிற் றாமரை மலரணைக் கோளரா தலிற்செங்க,
ணெடிய ராதலி னிவ்வுரை கடைப்பிடி நிலவிய வெண்ணீற்றுப்,
பொடிய ராவலிற் சூழ்பெரும் பாலையூர்ப் புண்ணிய னடியார்க்கே. 50

- 2390 வேறு.
அடியர் காணமன் றாடிடு மழகர்வெண் ணீற்றுப்
பொடியர் வாளராக் குலந்தபு புட்கொடி பொறுக்குங்
கொடியர் பாலையா வனத்தவர் திருவருள் குறியாக்
கடிய ரெவ்வலி கொடுகடப் பார்பவக் கடலே. 51
- 2391 கடல கத்தெழுந் தெங்கணும் பரந்தவெங் கடுவின்
மிடல டக்கிய கண்டரைத் தொண்டரை வெருட்டு
மடல் படைத்தவெங் கூற்றினைப் பாற்றிய வவரை
யுடல் படைத்தபே றுறத்துதி பாலையு ருற்றே. 52
- 2392 உற்ற செஞ்சடை யொருபுற மொருபுறங் கருமை
செற்ற பூங்குழ லொருபுறங் கழன்மணிச் சிலம்பு
பொற்ற வோர்புறம் புலியத ளொருபுறம் பட்டு
மற்ற வோர்புறம் பாலையூர் மருவுமெம் மாற்கே. 53
- 2393 மாலு நான்முகத் தொருவனும் விலங்குரு வாய்த்துங்
கோலும் வார்சிறைப் புள்ளுரு வாகியுங் குணங்கள்
சாலுந் தாண்முடி கண்டில ராயினுந் தனித்தோர்க்
காலும் பாலையா னெத்திறத் தினுமெளி யவனே. 54
- 2394 எளிய னன்பருக் கெங்கணு மாய்நிறைந் தியலு
மொளியன் மாமறை முடியம ரொப்பிலா னந்தக்
களியன் பாலையூர்க் கருத்தன்மா நடம்பயில் பரமா
வெளிய னென்பவ ரிம்மையே யடைவது வீடே. 55
- 2395 வீடு வேண்டினு மெய்துவர் விண்ணகம் புரக்கும்
பீடு வேண்டினு மெய்துவர் தனதனிற் பிறங்கு
மாடு வேண்டினு மெய்துவ ரயனரி வாழ்க்கைப்
பாடு வேண்டினு மெய்துவர் பாலையாற் பணிந்தே. 56
- 2396 பணியுந் திங்களும் பயின்றமர் செஞ்சடைப் பரமா
வணியும் பாலையு ரண்ணலே யன்றொரு துரும்பாற்
றணிய வானவர் வலிதனை யளந்தநா ணின்னைத்
துணிய வோர்ந்திலர் யாங்களோ வுணர்பவர் சொல்லே. 57
- 2397 சொல்லத் தக்கது நின்புக முடிமையிற் றுனைந்து
புல்லத் தக்கது நின்கழல் புண்ணிய மிகையால்
வெல்லத் தக்கது மலந்திருப் பாலையூர் விமலா
கொல்லத் தக்கது கூற்றினை நலங்குறிப் பவரே. 58
- 2398 குறிகு ணங்கடந் தவனிரா மயன்குணக் குன்ற
னறிவன் ஞாதுரு ஞானனே யங்களற் றறாத
மறிவி னன்னிலை யாளருக் கொளிமய மானோன்
பொறிவி ளங்கிய பாலையூர் மருவுமற் புதனே. 59

- 2399 அற்ப வாழ்வினை மதியன்மி னலரகத் தமர்வான்
கற்ப மெண்ணில கண்டமர் பாலையூர்க் கடவுள்
சொற்ப தங்கடந் தவன் றுணை யடிமலர் பற்றி
நிற்ப வுண்டு காணிகரினின் மலப்பெரு வாழ்வே. 60
- 2400 வேறு.
வாழ வேண்டிய வையகத் தீர்வினை
போழ வேண்டினும் புந்திகொள் ளீரிற்பத்
தாழ வேண்டினு மையன்பொற் பாலையூர்
சூழ வேண்டித் துனைந்து நடமினே. 61
- 2401 நடலை வாழ்வினை நம்புத லோவுமின்
சுடலை சேர்ந்து சுமந்த வுடற்பொறை
யடலை யாமுனம் பாலை யடுத்துவேல்
விடலை தாதையைப் போற்றி விழையினே. 62
- 2402 விழையு மால்வரை மெல்லிய லாளொடுந்
தழையு மால்விடை மேல்வரு தம்பிரான்
குழையும் பூவுங்கொள் பாலையைக் கூடிலோ
ருழையு மொண்மழு வந்தரு முண்மையே. 63
- 2403 உண்மை யோதி யுளங்குளிர் வித்தியால்
வெண்மை மேய வினையுடை யேனுக்குப்
பெண்மை மேவிய பாகப் பெருந்தகாய்
வண்மை மேவிய பாலை வனத்தனே. 64
- 2404 வனத்தை மேவி வளிமுத லுண்டுடற்
கனத்தை வாட்டுத லாற்பயன் காண்பதெ
னனத்தை யார்வயற் பாலையூ ரண்ணல்பான்
மனத்தை வைத்துண் டுடுப்பினு மாட்சியே. 65
- 2405 மாட்சி மேவிய பாலை வனம்பர
னாட்சி யென்ப தறிந்தன மாங்குறீஇக்
காட்சி யெய்திக் கலந்து களிப்புறப்
பூட்சி வீழுமுன் போதுவம் வானெஞ்சே. 66
- 2406 நெஞ்ச மேயிது கேணி னினைப்பெலாம்
வஞ்ச மேயது மாற்றி வயறொறு
மஞ்ச மேபொலி பாலை யரனகழ
றஞ்ச மேகொள் சமானநிற் கில்லையே. 67
- 2407 இல்லை யுண்டென் றிசைக்கு மமணர்முற்
றொல்லை வல்வினை யாளர்தஞ் சொல்லொரீ இ
யல்லை நேர்களத் தண்ணறன் பாலையூர்
நல்லை மேவினெஞ் சேநலம் வாய்க்குமே. 68

- 2408 வாயுங் கையு மனமும் படைத்தனை
தாயுந் தந்தையு மாய சதாசிவ
னேயும் பாலை யிடந்துதி செய்பணி
தோயு மாறெண் ணுயிரே துலங்கவே. 69
- 2409 வேத நான்கும் விரித்துரை செய்யவும்
போதம் வேறு படுநர் புலைமதஞ்
சாத மென்றடை யோந்தழை பாலையூர்
நாத னாரடித் தொண்டு நயப்பமே. 70
- 2410 வேறு.
நயமலி பாலையூர் நங்கள் கோன்மறை
வயமலி பரிமிசை வருபி ரானடிக்
குயமலி பத்திசெ யுண்மை யாளரே
சயமலி முத்தியிற் சார்ந்து வாழ்வரே. 71
- 2411 வரைவரு பார்ப்பதி மணாளன் பாலையூர்
விரைவரு கொன்றையான் விழையும் பாதமே
திரைவரு பவக்கடற் செறிந்து வீழ்ந்தவர்
கரைவரு தகைமரக் கலமென் பாரரோ. 72
- 2412 அரவணி சடையனை யாழி யேந்துபு
புரவணி விடையனைப் புகுந்து பாலையூ
ருரவணி மதியினன் குவப்பப் போற்றுவா
ரிரவணி கருமல மெமக்கு மாற்றுவார். 73
- 2413 வாரணி வனமுலை மங்கை பங்கனை
நீரணி பாலையூர் நிமல னைக்கடற்
காரணி கண்டனைக் கைதொ ழாதவ
ரேரணி யுடல்பொறை யிந்தப் பூமிக்கே. 74
- 2414 மிக்கவர் பாலையூர் விமலர் மார்பணி
யக்கவர் புகழ்விரும் பாத மூடர்துன்
பக்கவர் குழிவிழாப் பதைப்ப ரின்பத்துப்
புக்கவ ருயவதெப் போது தேரினே. 75
- 2415 தேர்வரு கதிர்மதி செய்ய தீயெனப்
பேர்தரு கண்ணினார் பிறங்கும் பாலையூ
ரேர்தரு மாபணிந் திறைஞ்சி னென்செய்வான்
கார்தரு கடாமிசைக் கடுகுங் காலனே. 76
- 2416 காலனைக் காய்ந்தசெங் காலனைத்திரி
சூலனைப் பாலைமா வனத்துத் தோன்றலைச்
சீலனை யன்றறந் தெரிப்ப வைகிய
வாலனை யறிதரா ரறிவென் னாவதே. 77

- 2417 ஆவது மழிவது மவன தாணையென்
றேவருங் கொள்ளநீ யிகலி யென்செய்தாய்
மாவது மலர்செறி பாலை வள்ளறா
ளோவரு மன்பூண் டுறத்தொ ழாய்நெஞ்சே. 78
- 2418 சேவறத் திகழ்பவன் நிகழும் பாலையூர்
மேவறத் திருவரும் விஞ்சை மேவிடும்
பாவறச் செறிமல பந்த நீங்கிடுந்
தேவறற் கருங்கதிச் செல்வ மெய்துமே. 79
- 2419 எய்த்தனம் பாலையூ ரிறைவற் கன்புளம்
வைத்தன மும்மல வாழ்க்கை யார்தமைப்
புய்த்தனம் வேறொரு புந்தி செய்கிலோ
முய்த்தன மனமவ னொளிசெய் தாள்கட்கே. 80
- 2420 வேறு.
தாளா தாமரை ததையும் பாலையூர்க்
காள கண்டனார் கரும லந்தவிர்த்
தாள வல்லர்நா மங்கு மேவியே
நீள விற்பமார் தருவ நெஞ்சமே. 81
- 2421 மேலை நாள்வினை முழுதும் வீதரு
மாலை வார்குழன் மடந்தை பாகனைச்
சோலை சூழ்குயிற் றுழனி யோங்கிடும்
பாலை யூரிடைப் படர்ந்து போற்றினே. 82
- 2422 போற்றி வானவர் துதிக்கும் புண்ணிய
னாற்றி யைந்தொழி லருண டாத்துவோன்
பாற்றி வெவ்வினை பாலை வாழ்பவ
னீற்றி நம்வினை நிரப்பு மின்பமே. 83
- 2423 இன்பம் வேண்டுமே வீது செய்ம்மினோ
துன்ப மேவிமா ழாந்து சோர்தரீ
ரென்ப றாதபூ ணிறைவன் பாலையூ
ரன்ப ரோடினி தடைந்து வாழுமே. 84
- 2424 வாழி பாலையூர் வைகு மெம்பிரான்
சூழி யானைத்தோல் போர்த்த சுந்தரன்
வீழி வாயுமை பங்கன் மென்கழற்
றாழி னல்லதை யின்பஞ் சாருமே. 85
- 2425 சாரு வாகமே யாதி சார்ந்துளீர்
தேரு மாறிலா தலைதல் செவ்வியே
யோரும் பாலையூ ரொருவன் றாளிணை
கூரு மன்பராய்க் குறிக்கொண் டும்மினே. 86

- 2426 மின்னை நேர்தரத் தோன்றி வீந்திடு
மென்னை யிவ்வுட லெண்ணி லீர்கொலோ
பொன்னை நேர்சடைப் புனிதன் பாலையூ
ரன்னை பாகனை யடைத னன்மையே. 87
- 2427 ஏல வார்குழ லிறைவி பாகனைக்
கால காலனைக் காள கண்டனைப்
பால வாள்விழிப் பாலையூரனை
யேல வேத்துவார்க் கில்லை துன்பமே. 88
- 2428 துன்ன லார்புரஞ் சுட்ட வெம்பிரான்
பன்ன லாருளம் பதித ராதவ
னன்ன மார்வயற் பாலையண்ணலைச்
சொன்ன பேரெலாந் தூய முத்தரே. 89
- 2429 முத்த ராகுவர் மூட ராயவன்
மத்த ரோடளாம் வாஞ்சை நீத்தெழீஇப்
பத்தர் தம்பிரான் பாலையூர்புகுஞ்
சித்த ராவரேற் றேவர் போற்றவே. 90
- 2430 வேறு.
போற்றுநெடு மாலயனுக் கரியானைப் பெரியானைப் புவனமெல்லாஞ்,
சாற்றுபவன் முதலாய வரியபெய ருடையானைத் தரணியேத,
மாற்றுநெடுந் தேர்பரியாக் கொண்டானைப் பாலையனத் தமர்ந்துபல்பூ,
வேற்றுமவர்க் கருள்சுரக்கு மவனையெண்ணா தித்தனைநா ளிரித் தோம் வீணே. 91
- 2431 வீணாக நாள்பலவுங் கழித்தனம்பொற் பாலையூர் விரும்பிச்சார்ந்து,
நீணாகம் பூண்டானைக் கண்டிறைஞ்சி யவனடியார்நேயத் தாழ்ந்து,
கோணாக மொழிதரத்தீர்ந் தேன்றுபணி விடைபுரிந்து குலவப் போற்றா,
தாணாகப் பிறந்ததனுக் கிவ்வுலகி லெப்பயனை யடைந் தாம் யாமே. 92
- 2432 அடையானை யுரிபோர்த்த பெருமானை யொருமானை யங்கை யேந்துஞ்,
சடையானை வெஞ்சூலப் படையானை யுலகமெனத்தக்க யாவு,
முடையானை நெடும்பாலை வனத்தானை யெழுவிடையு மொருங்கு சாய்த்த,
விடையானைப் பூசிக்கப் பெற்றவரே நற்றவர் மேன் மேலுந் தானே. 93
- 2433 மேலாய பொன்னுலகிற் சுதன்மையடைந் தைந்தருவின் விழையு நீழற்,
பாலாய வரியணைமே லிருநிதிய முதலனைத்தும் பணியின் மேவ,
மாலாய வரமகளிர் போகநுகர்ந் திருப்பதிலும் வளமை மேய,
தாலாய பாலையனத் தழுகனடி தொழுதைய மருந்தும் பேறே. 94
- 2434 அருந்தவம்பன் னாளும்வன மாதியதேத் திருந்துநனியமைந்தா ரேனும்,
பெருந்தவமா மறைபலகற் றாரெனினு மகம்புரிந்த பெரிய ரேனு,
மிருந்தவர்க்கும் பாலையனத் தெம்மானுக் கன்பினராயெழில் விபூதி,
பொருந்தவவிர் கண்மணிபூ ணாதவரே லவரெமக்கோர் பொருளா காரே. 95

- 2435 பொருளாகக் கொலைகளவு முதலியபா தகம்புரியும் புலைய ரேனும்,
வெருளாகத் தொழுமுதலாப் பலநோயு மீடழிக்கும் வீண ரேனு,
மிருளாகத் திலர்பரவு பாலைவனப் பெருமானுக் கென்றுந்தீராத்,
தெருளாகப் புரியன்ப ரெனினவரே நமையாளுந் தேவ ரன்றே. 96
- 2436 அன்றுமதி லொருமூன்று மழலாட நகைத்தநினக் கரிதோ நாயேற்,
றுண்டுகொடு மலமூன்றுந் துகளாக நகைத்திடுதல்சொல்லாய் வஞ்சக்,
கன்றுகொடு கனியுகுத்தோன் காணாத பாலைவனக் கடவுளேறே,
மன்றுமறை முடியுநிறை வளரொளியே பெருங்கருணை வாழ்க்கைக் கோவே. 97
- 2437 கோவேநின் புகழ்பாடேன் பாடுவார் கூட்டத்துங் குறுகேனெங்க,
டேவேயென் றுணைத்துதித்துன் றிருவடிசேர்ந் தவரடியுஞ் சேவித் தேத்தே,
னேவேபோன் றொளிர்விழியார் மயலலையின் மூழ்கிடுவ தென்று மென்றாற்,
பூவேசெய் பாலைவனப் புண்ணியா வ்யயு நெறி புகலு வாயே. 98
- 2438 வாயினாற் பலபுகல்வோம் புகன்றவழி யேநடக்கை மறந்தோ மிவ்வா,
றாயினா லினிச்செயலென் னஞ்சேலென் றிரங்கியினி தருள வேண்டும்,
வேயினாற் புரிபசுந்தோ ளுமைபாகா விடைப்பாகா விண்ணந் தோய்ந்து,
காயினாற் பொலிபாலை வனத்திறைவா கடவுளர்தங் கடவு ளானே. 99
- 2439 ஆனேறு கொடியுயர்த்தாய் திருப்பாலை வனத்தரசே யடியார் வாழ,
மீனேறு கடலுலகி னெடுங்கருணை மழைபொழியு மேகமானாய்,
மானேறு கரதலத்தா யெனக்கடங்காப் பெருவாழ்வும் வானஞ்சூழும்,
கானேறு பெருங்கதியு நெடியமால் காணாநின் கமலப் பூவே. 100

பாலைவனப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முற்றிற்று.

சிறப்புப்பாயிரம்.*

* இதனை இயற்றியவர் பெயர் தெரியவில்லை)

- 2440 அருள்பழுத்த சிவபெருமான் பரபோக மன்பர்தமக் களிப்போ னஞ்சின்,
கருள்பழுத்த மிடற்றான்பா லைப்பதிற்றுப் பத்தந்தா தியினைக் கல்லா,
விருள்பழுத்த மனத்தினரை யெவ்வறிவு முடையரென வியற்றுந் தூய்மைத்,
தெருள்பழுத்த மீனாட்சி சுந்தரநா வலனினிது செப்பி னானே. 1
